67 JAARGANG No. 7966 VRIJDAG 15 SEPTEMBER 1950 VIER PAGINA'S

AMIGOE DI CURAÇAO

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Agent Curacao WITCOM Tel. 1991

Abonn.-prijs: Curaçao en Bonaire ƒ 2.—, Aruba, Suriname, Bovenwinden ƒ 2.50. — Bu itenland ƒ 3.— per maand (bij vooruitbet.).
Kantoor: Consciëntiesteeg 27—29. Telefoon: Redactie 3858 — Administratie 3550.
Uitgave: N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao.
Hoofdredacteur: Ad. Versnev.

Agent Aruba Mario S. Arends

Troepen der V.N. landen op vele plaatsen achter de rug der Roden

Korea. — De V.N.-landstrijdkrachten hebben Vrijdag Kimpo en het vliegveld van deze stad bezet. Kimpo ligt ongeveer 16 km van Seoel. Gesteund door een bombardement door oorlogsschepen gingen de troepen te Intsjoen, de haven van Seoel, aan land. Volgens een officiële verklaring werd Kimpo bezet door „bijzondere methoden van de moderne oorlogvoering".

Landingen aan Oost- en Westkust

De Zuid-Koreanen, die bij het aanbreken van de dag **te Jongdok aan de Oostkust** geland waren, slaagden er in een bruggehoofd te vormen.

Volgens een persbericht, waarin een lid van de Zuid-Koreaanse Nationale Vergadering wordt aangehaald, wordt gezegd, dat Zuid-Koreaanse troepen met steun van Amerikaanse vliegtuigen **te Koensan aan de Westkust**, ongeveer halverwege Seoel en de Zuidkust, zijn geland.

Vrijdagmorgen vroeg waren de Zuid-Koreanen geland enkele kilometers **ten Noorden van Pohang**. Zij zouden tot doel hebben Pohang te omsingelen door aansluiting te zoeken met troepen van de V.N. elders.

Volgens de New Yorkse radio zijn Amerikaanse troepen geland **op het eiland Wolmi nabij Intsjon** tegelijk met de Zuid-Koreaanse amphibielanding te Intsjon.

De Noordelijken vielen Donderdagavond op verschillende punten in de Westelijke en Noordelijke sectoren aan. Ten Zuid-Westen van Taegoe waren drie Noord-Koreaanse tanks ten Zuiden van de Britse stellingen de Naktong overgestoken.

De Amerikanen brengen een half millioen ton materiaal maandelijks van Japan naar Korea, aldus het hoofdkwartier van MacArthur.

20 c.m. kanonnen

Taegoe. — Een batterij houwitsers van 8 inch heeft Donderdag belangrijke heuvels op 15 km. ten Noorden van Taegoe beschoten. De houwitsers vuren projectielen af van 200 Engelse pond in plaats van de projectielen van 95 pond van de zwaarste artillerie, welke tot nog toe in Korea is gebruikt. Het hoofdkwartier van de luchtmacht meldt, dat van het begin van de strijd tot 12 September te middernacht 24.000 ton bommen waren uitgeworpen. De jagers hebben 6000 raketten afgevuurd.

Bombardementen effectief

Londen. — De Noordkoreaanse minister van buitenlandse zaken heeft een telegram naar Lake Success gezonden, dat de Amerikaanse bommenwerpers de gehele zware industrie in Korea en het grootste gedeelte van de middelzware en lichte industrie hebben vernield.

Noord-Korea verantwoordelijk

Lake Success. — De commissie van de Verenigde Naties voor Korea legt in haar jaarverslag aan de Algemene Vergadering de gehele verantwoordelijkheid voor het conflict in Korea op de Noord-Koreaanse autoriteiten.

URUGUAY EN VENEZUELA HELPEN

Lake Success. — Uruguay heeft het commando van de V.N. twee millioen dollar aangeboden voor de aankoop van goederen, die voor de actie in Korea noodzakelijk geacht worden.

Venezuela verklaarde zich bereid medische artikelen tot een waarde van 100.000 dollar bij te dragen. Binnenkort vertrekken zes afgevaardigden naar Korea voor de regeling van de burgerlijke hulpverlening.

Recht tot het hart

— Niet door ongeregelde pogingen, maar door volharding bereikt men zijn doel.

TRITIUM IN WATER

Philadelphia. — Het laboratorium van de Temple Universiteit meldt de ontdekking van tritium in water. Tritium, dat noodzakelijk is voor de waterstofbom, kost op het ogenblik één milliard dollar per kg. en werd totnogtoe vervaardigd met behulp van atoom-reactors.

VREDESVERDRAG MET JAPAN

Washington. — Truman verklaarde op een persconferentie, dat hij het State Department had gemachtigd tot officieuze besprekingen over het Japanse vredesverdrag met de andere leden van de commissie voor het Verre Oosten. Op een vraag zei Truman, dat de Sovjet-Unie als lid van de commissie ongetwijfeld zou deelnemen. In het algemeen streven de Verenigde Staten er naar aan alle oorlogstoestanden een einde te maken. Wij hebben reeds lang bij de Sovjets aangedrongen op een vredesverdrag met Oostenrijk en onderzoeken een mogelijk einde van de staat van oorlog in Duitsland.

HERMANDAD.

In Jackson Heights, een voorstad van New York bracht een politie agent twee weggelopen kinderen naar hun vader, Walter Stanger, terug en hoorde klachten in plaats van bedankjes.

„Dit is nu al de 6de keer van het jaar, dat ze weggelopen zijn en het is allemaal jullie schuld, want je geeft ze veel te veel icecream en snoep".

SENAAT BESLOOT

Washington. — De Amerikaanse Senaat heeft een voorstel goedgekeurd alle financiële en economische hulp te staken aan elk land, dat wapenen of voor militaire doeleinden te gebruiken goederen verkoopt aan landen achter het ijzeren gordijn.

CANADA STUURT SLECHTS MATERIAAL

Ottawa. — Canada is momenteel niet van voornemen twee of drie divisies naar Europa te zenden om te helpen een strijdmacht van 60 of 70 divisies op de been te brengen, aldus deelde Louis Saint Laurent in het parlement mede. De eerste minister voegde hieraan toe, dat Canada er de voorkeur aan gaf tot de verdediging van het Atlantisch Pact bij te dragen door het zenden van wapens en oorlogsmaterieel. Te dien einde werd het parlement om goedkeuring van credieten ten badrage van 300 millioen dollar verzocht.

MOGEN WEER BENOEMD WORDEN

Bonn. — Vroegere actieve leden van de Duitse Wehrmacht en andere semi-militaire organisaties mogen in West-Duitsland weer in openbare functies worden benoemd, aldus een mededeling van de Hoge Commissie.

Duitsland hoopt op doortastende maatregelen van Grote Drie

Bonn. — De Westduitse bondskanselier, dr. Konrad Adenauer, heeft de deze week in Washington beginnende conferentie der „Grote Drie" van beslissende betekenis voor de toekomst van de Westduitse federatie genoemd.

Gehoopt wordt op de opheffing van het bezettingsstatuut en bepaaldelijk op het nemen van 3 belangrijke stappen:

1. Toestemming tot vorming van een ministerie van buitenlandse zaken.
2. Verhoging van de staakgrens.
3. Beëindiging van de oorlogstoestand.

Men vreest echter ook, dat de grote 3 zich niet voldoende los zullen kunnen maken uit het vóór-Koreaanse tijdperk en dat zij de problemen te halfslachtig tegemoet zullen treden.

te New York vooral genoemd als een eventuele candidaat voor de post van opperbevelhebber der Westeuropese strijdkrachten. De drie ministers van buitenlandse zaken zijn het gisteren eens geworden over het aanstellen van een Noordatlantisch opperbevelhebber. Men gelooft, dat Eisenhower, die momenteel president van de universiteit van Columbia is, te kennen heeft gegeven bereid te zijn om een dergelijke functie aan te nemen.

NIEUWE AANVAL GEVREESD

Berlijn. — In R.K. kringen wordt gevreesd, dat de aankomst van Josef Plojhar, die geëxcommuniceerd is en minister van gezondheid in Tsjechoslowakije, voor het vijfde jaarcongres van de Oost-Duitse Christen-democratische partij, dat heden wordt geopend, het sein is voor een nieuwe aanval op de katholieke kerk.

MISSTANDEN IN OOST DUITSLAND

Berlijn. — De Oostduitse premier, Grotewohl, heeft in de ministerraad meegedeeld, dat zich bij de verzorging van de bevolking van Oost-Duitsland misstanden hebben voorgedaan. Hij weet deze aan „reactionnaire krachten", die poogden de maatregelen der regering te torpederen.

VERKIEZINGS PARODIE

Bonn. — De Westduitse regering heeft Donderdag in het parlement haar afkeuring uitgesproken over de verkiezingen, die 15 October in Oost-Duitsland zullen worden gehouden. De Bondskanselier, dr. Adenauer, noemde namens de regering de verkiezingen onwettig en volgens het democratisch recht nul en van geen waarde. De bevolking kan alleen stemmen op één enkele lijst, waarop de candidaten voorkomen van het onder communistische leiding staande Nationaal-democratisch blok.

STOPGEZET

Essen. — Woensdag werden de ontmantelingsmaatregelen ter demilitarisering van de Kruppfabrieken te Essen stopgezet.

EISENHOWER OPPERBEVELHEBBER

New York. — Generaal Dwight Eisenhower, die in de afgelopen oorlog bevelvoerder der Westelijke legers was, wordt

Staten delegatie telegram kwam op het tapijt

Voorlopig geen nieuwe veerboten en wordt autobelasting herzien?

Eilandregeling op de helling

Het zenden van de Antilliaanse delegatie naar den Haag om aldaar nogmaals — overigens totaal overbodig — van gedachten te wisselen met enkele Kamerleden de Interimregeling betreffende, heeft in de gisteravond gehouden statenvergadering een pikante bijzonderheid opgeleverd. De heer Yrausquin miste bij de ingekomen stukken een telegram van de voorzitter van de Tweede Kamer aan de voorzitter van de Staten. Het geval heeft zich als volgt voorgedaan.

Henny Eman zou op een goed middernachtelijk uur naar het huis van de heer Plantz zijn gegaan en hem bewogen hebben een telegram te verzenden aan de Voorzitter van de Tweede Kamer met het verzoek of ook personen, die niet in de Staten zaten, konden worden afgevaardigd naar den Haag om aan de besprekingen deel te nemen. De heer Plantz zou dan — aldus het verhaal — voor dat „vriendelijk" verzoek gezwicht zijn, heeft het telegram verzonden, heeft er antwoord op gekregen, waarin stond, dat er geen bezwaren bestonden om personen buiten de Staten in de delegatie te benoemen. En zo dacht Henny Eman zijn zoon Shon A naar het Haagse Mekka te kunnen krijgen. Doch waarom komt dat antwoord telegram van de Voorzitter van de Tweede Kamer dan niet bij de ingekomen stukken voor?

— Dat wilde de heer Yrausquin weten, de heer Plantz deelde hem echter mede, dat hij geen telegram had verstuurd nog ontvangen en als het er was, dan kon de heer Yrausquin dit aan de griffie opvragen, waarop de heer Yrausquin koppig volhield, dat dit antwoord telegram dan toch in ieder geval onder de ingezonden stukken moest figureren. De heer Kroon lichtte een en ander wat nader toe, waarop de voorzitter hem mededeelde, dat hij zich bij de griffie moet vervoegen, dat men geen spijkers op laag water moest zoeken, waarop de heer Kroon tenslotte vroeg of de voorzitter heus geen telegram had ontvangen. De voorzitter wenste zich niet te laten ondervragen, hij had geen telegram verzonden en ook geen telegram ontvangen, waarop de heer Kroon pareerde met de opmerking hoe de statenvoorzitter dan een telegram van de voorzitter van de Tweede Kamer kon hebben ontvangen wanneer hij geen telegram had verzonden. En toen kwam Braam olijk met de naam van Shon A aanzetten, die Henny Eman alsnog bij het illustere gezelschap van de delegatie had willen voegen. Bedoeld telegram was ondertekend door Plantz en het telegram van de Tweede Kamer was gericht aan Plantz, voorzitter van de Staten der Ned. Antillen. In dat geval had spr. toch recht te weten waarop deze materie sloeg en hij wilde graag klare wijn drinken er aan toe voegende, dat de heer Shon A nu niet bepaald een persoon is, wie men goede referenties zou kunnen geven.

Aan de L.R.T.

De heer Yrausquin wilde de voorzitter voorstellen copieen van de in dat tijdvak verzonden en ontvangen telegrammen op te vragen, doch de voorzitter sloot — na daartoe door de heer Gomez te zijn verzocht — de debatten en dat was maar goed ook, anders zou men nooit aan de afhandeling van de agenda hebben kunnen toekomen.

Andere stemmen fluisteren, dat — om volledig te zijn — Henny Eman dit telegram zelf heeft verzonden en met de naam van [illegible] ondertekend.

De lezers denken toch vooral niet, dat bovenstaand incident ons de hele avond heeft vermaakt. Neen, het was reeds tegen 12 uur geworden, toen de heer Yrausquin dit leven in de brouwerij bracht.

Van 8 uur af werden slechts ingezonden stukken opgelezen. Volledigheidshalve delen wij mede, dat zij hier medegedeeld dat dat slechts de heer E. Jonckheer ontbrak en dr. Coco Arends en dr. Goslinga aanwezig waren om straks de onderwijs Middel Onderwijsverordening te verdedigen. Zij zijn zo ver niet gekomen, want om half twee hedenmorgen werden de algemene beschouwingen beëindigd en kan het Bestuur met de beantwoording daarvan beginnen.

Hoe zit dat nu?

De Staten weten de Gouverneur er op dat zij nog geen antwoord mochten bekomen op hun brief van 5 Mei 1950 inzake de ambtelijke positie van geestelijken.

Houd ons op de hoogte

Naar aanleiding van de haar om advies in handen gestelde gouvernements-depeche, betreffende het beheer en de zetel van het Algemeen Pensioenfonds althier wensen de Staten op de hoogte gehouden te worden.

Spaarbank en hypotheek

Bij de belegging van gelden in hypotheken of anderszins dient voorzichtig te werk te worden gegaan.

Het Gouvernement is tegenover de gemeenschap aansprakelijk voor de aan de Post paarbank toevertrouwde gelden. In het bijzonder zal bij de belegging in hypothecair verband vooropgesteld dienen te worden, dat men zich dient te onthouden van belegging in moeilijke realiseerbare objecten.

Ook mag het niet meer voorkomen, dat de gelden belegd worden in instellingen, ten doel hebbende de mogelijkheid te scheppen tot het plegen van onzedelijke handelingen.

Ernstige afkeuring viel er over de geldelijke steun, die de Postspaarbank heeft verleend aan het „Campo Alegre". Deze steun was in strijd met internationale conventies, alsmede met de bepalingen der verordening, regelende de oprichting van een postspaarbank.

Dit verslag gold tevens als eindverslag.

De gehuwde vrouw in overheidsdienst.

Naar aanleiding van een rekest van Haydee Broos geb. Dovale en Mevr. Catharina Kroon geb. Van Uyten die als gehuwde vrouwen uit de dienst ontslagen werden, werd het volgende medegedeeld.

In de op 27 Maart jl. gehouden gecombineerde vergadering der 3e Vaste Commissie, bij monde van Mr. L.C. Kwartsz, werd het Bestuursstandpunt inzake de gehuwde vrouw in Gouvernementsdienst uitvoerig uiteengezet, hierop neerkomende, dat, naar mate er voldoende solicitante zijn, zoveel mogelijk tot vervanging van de thans in dienst zijnde gehuwde vrouwelijke krach-

het nieuws van vandaag

Vijf Statenleden voor Aruba hebben het volgende telegram gezonden aan de voorzitter van de Eerste Kamer der Staten-Generaal: „Beweringen als in de „Amigoe", dat de aanvaarding van de 12-8 is ondertekend door de heer Tromp, zijn volgens deze pertinente leugens. Ook de bewering, dat de heer Tromp de 12-8 aanvaard heeft om de autonomie der Nederlandse Antillen te verkrijgen, is onjuist. De heer Tromp zegt, dat uit de notulen van de conferentie met de Eerste Kamer, die in zijn bezit zijn, blijkt, dat hij geprotesteerd heeft tegen de 12-8, terwijl van de conferentie met de Tweede Kamer tijdens de vergadering geen notulen zijn gemaakt. De indruk, die de commissie van de Tweede Kamer mocht hebben van algehele overeenstemming, alhoewel de heer Tromp ook in deze conferentie uitdrukkelijk tegen de 12-8 had geprotesteerd, blijft voor rekening van deze commissie. Aruba heeft voorlopig liever de 8-8 zonder autonomie dan 12-8 met autonomie. Verzoeke de Eerste Kamer de Interimregeling met de voorgestelde zetelverdeling te verwerpen en nieuw overleg, zoals voorgesteld door deze Kamer, te openen. Indien dan nog geen oplossing wordt gevonden, laat de RTC Aruba een afzonderlijke status geven, direct onder Nederland. Aruba is vol vertrouwen in Nederland, want Aruba is nooit onderdrukt door Nederland, maar wel door Curaçao".

Wat betreft de „pertinente leugens", die de „Amigoe" worden toegedicht, moge eerst herinnerd worden aan het officieel rapport, dat na de besprekingen met de Staten-delegatie werd uitgegeven en dat wij in ons nummer van 11 Juli publiceerden.

„In het eindverslag van de commissie van de Tweede Kamer ter voorbereiding van de Interimregeling Nederlandse Antillen wordt gezegd, dat de commissie in twee vergaderingen in de brede van gedachten heeft gewisseld met de delegatie uit de Staten der Nederlandse Antillen. De beraadslagingen brachten uiteindelijk overeenstemming over de verschilpunten tussen het wetsontwerp en de adviezen van de Staten, in deze zin, dat de delegatie zich eenstemming verenigde op de gedachte af te zien van handhaving van de aanvankelijke bezwaren tegen het regeringsvoorstel. *De resultaten der beraadslagingen waren goeddeels een gevolg van de mening, dat de Interimregeling autonomie aan de Antillen zal brengen, terwijl niet-aanvaarding van de regeling thans tot een zeer ongewenst langdurig uitstel zou leiden. In het bijzonder met betrekking tot de*

"Pertinente leugens"

zetelverdeling kwam men algemeen tot de conclusie, dat de totstandkoming van een goede Eilandenregeling de moeilijke zijden dier verdeling vermag weg te nemen".

In het Nieuws van Vandaag van 12 September 1950 schreven wij:

Hiermee is natuurlijk niet gezegd, dat de Heer Tromp geen bezwaren had tegen 12-8. Maar wel betekent dit, dat toen hij moest kiezen tussen twee bezwaren: uitstel van de Interim-regeling, of aanvaarding van 12-8, hij, op het ogenblik van zijn toestemming althans, besloot, dat uitstel van Interim regeling een groter bezwaar zou zijn en daarom heeft hij toegestemd in spoedigste doorvoering daarvan, zelfs al bracht dit als schaduwzijde voor hem de wijziging der zetelverhouding met zich mee.

Dit is waar de Heer Tromp in toegestemd heeft: niet in 12-8, maar in een interimregeling, die, ondanks 12-8, voor hem aanvaardbaar was.

Vergelijk daarmee de tekst van het in den aanvang weergegeven telegram: „Beweringen als in de „Amigoe", dat de aanvaarding van de 12-8 is ondertekend door de heer Tromp, zijn volgens deze „pertinente leugens". Wij vragen ons af, waar deze bewering in de „Amigoe" staat. Wij vragen onze vijf Statenleden vriendelijk doch dringend, de tekst te willen opgeven, waarin beweerd wordt, dat de heer Tromp de „aanvaarding van 12-8 heeft ondertekend".

Verder zegt het telegram: „Ook de bewering, dat de heer Tromp de 12-8 aanvaard heeft om de autonomie der Nederlandse Antillen te verkrijgen, is onjuist". Dit is iets wat de „Amigoe" wel beweerd heeft en dat heeft hij nergens anders vandaan dan uit het boven geciteerd officieel verslag van de commissie.

Wanneer de weinig fraaie kwalificatie „pertinente leugens" in deze aangelegenheid door iemand verdiend is, dan zijn wij benieuwd, wie daar het meest voor in aanmerking komt.

ten dient te worden overgegaan.

De praktijk heeft echter inmiddels uitgewezen, dat het Bestuur zijn eenmaal ingenomen standpunt niet doorvoert.

De Staten zouden graag zien dat beide requestranten op korte termijn weer in gouvernementsdienst terug zouden keren, temeer daar door de genomen maatregelen Curaçaose vrouwen in dienst blijven, totdat het Bestuur in staat zal zijn zonder onderscheid en over de gehele linie geen gehuwde vrouwen in de dienst te nemen of te houden, daar zij het onjuist achten, dat het Bestuur zijn opvatting, dat gehuwde vrouwen zoveel mogelijk uit de gouvernementsdienst moeten worden geweerd, alleen ten aanzien van requestranten ten uitvoer legt.

Herziening autobelasting.

Naar aanleiding van het haar om advies in handen gestelde ontwerp-landsverordening tot wijziging van de Motorrijruig, en motorbootbelastingverordening, werd het navolgende Voorlopig Verslag uitgebracht:

„Het ontwerp, dat het Bestuur eind 1949 de Staten ter goedkeuring aanbood bracht een radicale verandering in de wijze van heffing van deze belasting. Aangezien dat ontwerp vóór 1 Januari 1950 in het Publicatieblad moest zijn opgenomen, zat er voor de Staten weinig anders op dan het te aanvaarden.

De praktijk heeft uitgewezen, dat zij, die moeilijkheden bij de uitvoering voorzagen, gelijk hadden. Het thans aangeboden ontwerp getuigt hiervan, al beoogt dit slechts één der gerezen moeilijkheden uit de weg te ruimen.

Zeer vele leden hadden dan ook ernstig bezwaar het onderhavige ontwerp in behandeling te nemen Zij zonden het op prijs stellen, als deze materie in haar geheel opnieuw bekeken wordt en het Bestuur met een ontwerp komt, dat deze belasting radicaal wijzigt en wel zodanig, dat zij zo billijk mogelijk de lasten ervan verdeelt en tevens in haar uitvoering eenvoudig en practisch is.

Voor dit standpunt is nog een ander argument. Toen bedoeld ontwerp, ingediend werd, gaf het Bestuur als zijn mening te kennen, dat het een verdubbeling van de opbrengst van deze belasting verwachtte. Niettegenstaande de belasting voor motorrijtuigen, bestemd voor het openbaar personenvervoer, bij amendement tot de helft werd teruggebracht, blijkt de opbrengst toch nog belangrijk boven de raming te liggen, zodat ook daarin een argument tot herziening der heffing ligt.

De drie veerboten.

Bij Gouvernements-depeche van 18 Juli vroeg de Gouverneur of er bezwaren waren, dat het Bestuur de beschikking krijgt over *f*. 280.000 bij Nota v. wijzigingen voor de aanschaffing van 3 nieuwe veerboten.

De Staten merkten hierbij op, dat zij ernstige bezwaren hebben tegen het steeds erger wordende euvel van het ondershands aanvragen van begrotingsgelden vooruitlopende op de openbare behandeling.

Deze handelwijze wordt veroorzaakt, doordat de begrotingen te laat worden behandeld.

Van de begroting 1949 werd het eindverslag 7½ maand later beantwoord, terwijl het daarna nog 4 maanden nam, alvorens de openbare behandeling werd gehouden.

Het ziet er naar uit, dat het met de begroting voor dit jaar niet anders zal gaan.

Het gevolg van een en ander is dat het Bestuur diverse malen om credieten heeft gevraagd.

Nu inmiddels de Nota n.a.v. het Eindverslag (1950) is ingediend, en de openbare behandeling daarvan aanstaande is, menen de Staten de aanvraag van credieten voor drie veerboten te behandelen bij de begroting.

Voorts wordt opgemerkt, dat staande de vergadering van 30 December 1949, het Bestuur *f*. 120.00,— (1ste termijn voor de aanschaf van 3 veerboten) terugnam, teneinde dit in het Reservefonds te storten.

Blijkens de M.v.A. is bij N.v. W. een bedrag van *f*. 280.000.— opgebracht voor de aanschaffing van 3 veerboten, in welk bedrag de indertijd teruggenomen 1ste termijn van *f*. 120.000,— is begrepen. Daar dit bedrag evenwel in het Reservefonds werd gestort, dient dit thans als ontvangst op de begroting 1950 te worden opgebracht, hetgeen echter niet is geschied."

Vleeshallen op Aruba.

Een zelfde antwoord ging ook op voor de *f*. 30.500.— voor de op Aruba te bouwen Koelcellen bij de vlees- en vishallen.

Ziekteregeling Havenarbeiders.

De volgende brief werd de Gouverneur gezonden: „Onder verwijzing naar het ingediende request van de Nationale Havenarbeiders Unie om artikel 1 lid 3 van de Ziekteregeling 1936 in dier voege te wijzigen, dat de havenarbeiders van die regeling niet uitgezonderd blijven, mogen de Staten er bij de Gouverneur op aandringen, dat bij de eerstvolgende wijziging van meergenoemde regeling met de in het request van voormelde Unie naar voren gebracht wens rekening wordt gehouden."

Evenals met het in artikel 6 lid 1 sub b der Ongevallenregeling 1936 voorkomende maximum bedrag van *ff* 90,— te wijzigen in *f* 300,—.

Met thans in de wet voorkomende bedrag van *f* 90 kan niet meer in overeenstemming gebracht worden met de op het ogenblik voor een begrafenis te maken kosten, zodat zij een wijziging van de bestaande bepaling mogen bepleiten".

Bonaire's radio antennemasten.

Heeft het Bestuur de wetenschap, dat de antennemasten in 1944 van dekverf voorzien zijn, verkregen door informatie ter plaatse? Zo ja, van welke datum is dan die informatie en over welke gegevens beschikt het Bestuur hieromtrent?

Het Bestuur zegt, dat „door onvoldoende administratie" niet is na te gaan hoeveel gelden voor bovengenoemd onderhoud zijn besteed. Hoe weet het Bestuur dan, dat bovengenoemd onderhoud heeft plaats gevonden?

Is het niet juist, dat te Bonaire betalingen geschieden ten kantore van de Gezaghebber van het eiland en wel op loonlijsten? Zijn deze loonlijsten niet aanwezig?" Dit n.a.v. de door de heer Gerharts gestelde vragen.

Ook werd het verslag goedgekeurd aangenomen op het vervolg van de Nota n.a.v. het Eindverslag op de 1950-begroting. (De verrassende 2 millioen). Elders in dit blad kan men de tekst aantreffen.

Van den dokter uit Curaçaose ouders.

Een verzoek van de heer Raymundo E. Marten om hier als medicus te worden toegelaten, bracht heel wat tongen in beweging. Op dit verzoek n.l. was door het Bestuur reeds lang geleden afwijzend beschikt.

De heer Kroon wenste dit ongedaan te maken, daar hij uit Curaçaose ouders in het derde district was geboren. Dr. Dussenbroek verklaarde dat bedoelde arts iemand is, die vrijwillig de Dominicaanse nationaliteit heeft gekozen.

Hierop ontspon zich een debat tussen de heren Kroon en Gomez, totdat de heer Kroon verzocht zijn voorstel in stemming te willen brengen.

Dr. Dussenbroek informeerde belangstellend of de gemeenschap er wel mee gebaat was deze arts toe te laten, en daar wilde hij een groot vraagteken achter zetten. Hij was er voor om desnoods de brief weer naar de vaste commissie terug te verwijzen. Hoewel het moeilijk ging om over een verzoekschrift van een arts, dat reeds afgewezen werd, te gaan stemmen, werd er lustig gestemd. Met de heren Kroon, Braam, Croes, Yrausquin, Gerharts, Gomez, B. Daal, Kwiers en Marchena vóór, maar met elf stemmen tegen werd het voorstel Kroon verworpen.

Zodat belanghebbende arts zal worden bericht, dat zijn toelating werd afgewezen op grond van bepaalde bepalingen.

Het volgende stuk gaf ook aanleiding tot debat.

Eilandregeling.

Naar aanleiding van het haar om advies in handen gestelde concept-Eilandenregeling van de heer Dr. M. F. da Costa Gomez en 6 anderen heeft de 1ste Vaste Commissie de eer de Staten te adviseren;

a. een commissie ad hoc te benoemen met opdracht op korte termijn advies uit te brengen op het door de Nederlandse Regering aangeboden ontwerp-Eilandenregeling en dit advies vergezeld te doen gaan van een concept, regelende deze materie;

b. het in hoofde genoemde stuk te deponeren.

Commissie ad hoc voor Eiland Regeling.

Het debat begon naar aanleiding van het verzoek van de heer Gomez deze brief nog even aan te houden i.v.m. het concept advies, hij wilde de indruk vermijden, alsof de Staten sedert de tijd, dat het ontwerp Eilandregeling in haar bezit is, niets zouden hebben uitgevoerd en wees er op hoe op instigatie van mr. Debrot de materie uit de politieke sfeer getrokken kon worden.

De heer Gerharts betoogde, dat men geen reden had om bevreesd te zijn, want het mag wel eens gezegd worden, dat de Staten reeds 16 maal bij elkaar zijn gekomen om over de Eilandregeling te discussiëren. Hij zag Gomez' voorstel dan alleen maar als een pogen om die vrees bij pers en publiek weg te werken en wees er op, dat het advies uitvoerig was behandeld. Wanneer men zich morgen aan de arbeid zou zetten, aldus deze afgevaardigde, dan zou men zeker snel gereed zijn met het advies.

De heer Braam vroeg zich dan af, waarom er dan nog commissie vergaderingen gehouden worden en waarom men op Aruba vergadert om nu het advies maar terzijde te stellen in ruil voor een concept advies van de NVP.

Mr. Debrot speet het erg, dat de besprekingen op dood spoor dreigden te lopen, hij was van oordeel dat men beter deed de Eilandregeling buiten de politiek te brengen om aldus een gezonde regeling te kunnen treffen. Spr., zag geen verschil van mening t.a.v. de conclusies van de brief en deed het voorstel het concept (van de NVP — red.) terug te nemen, een commissie ad hoc te benoemen, die met bekwame spoed zich aan de arbeid zou zetten. Hij kon natuurlijk de heer Gomez niet beletten zijn standpunt daarbij te voegen. Hij zag een oplossing door de materie te bestuderen en de goede dingen uit het NVP concept-advies over te nemen, aan te vullen, e.q. te verbeteren met de goede punten uit het Regeringsontwerp zelve. Dit beroep op: „onderzoekt alles en behoudt het goede" vond warme weerklank en zo kon staande de vergadering bedoelde commissie worden samengesteld, deze bestaat uit de leden: mr. dr. da Costa Gomez, mr. I. C. Debrot, Kroon, Amelink, Gerharts, Dussenbroek, Plantz, Eman en Yrausquin.

De heer Dussenbroek diende hedenmorgen de volgende motie in:

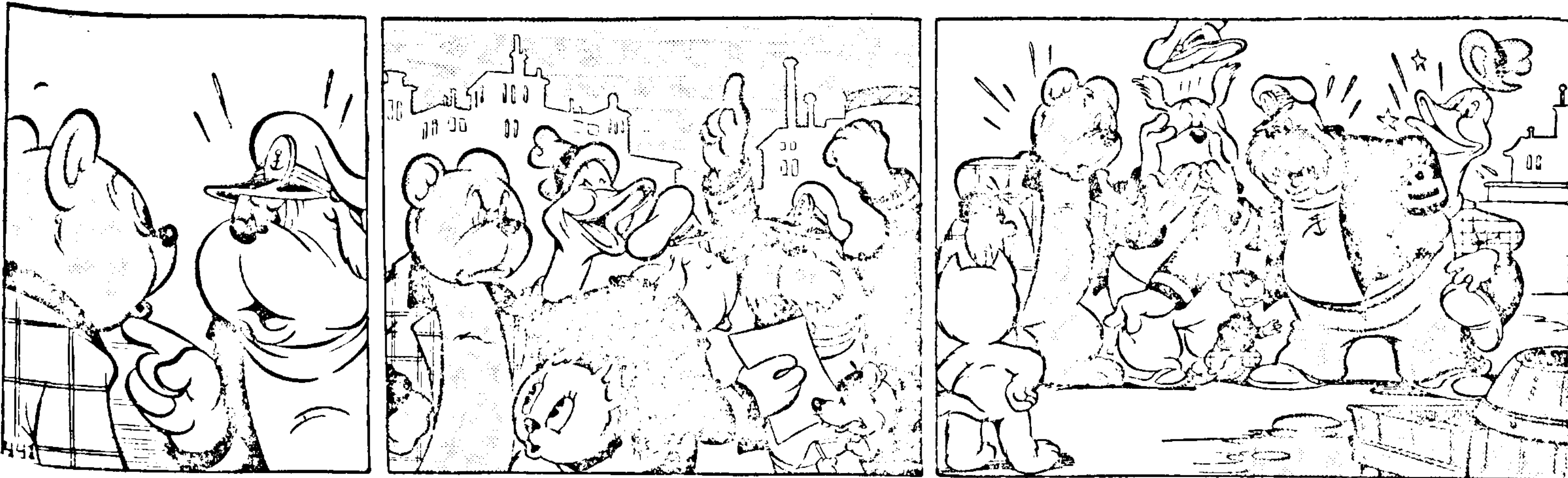
De Staten van de Nederlandse Antillen,

— gehoord hebbende, dat op Aruba vergunning zal worden verleend tot het houden van een z.g. „Campo Alegre", — spreken hierover hun afkeuring uit.

Tijdens de Statenvergadering werden de ontwerp-landsverordening tot vervallenverklaring van het Besluit van de 14 Juni 1945 houdende maatregelen in de zin van artikel 31, eerste lid der Curaçaose Staatsregeling; de ontwerp-landsverordening tot wijziging van de Landsverordening van de 27e November 1937 houdende algemene bepalingen omtrent de wijze waarop verzending van postpakketten in het binnenlands verkeer van Curaçao kan plaats hebben; en de ontwerp-landsverordening tot vervallenverklaring van het Besluit van de 15 Juni 1945 bevattende enige aanvullende bepalingen betreffende de bevoegdheid van de Curacaose Burgerlijke Rechten tot het kennisnemen van vorderingen tot echtscheiding, werden zonder hoofdelijke stemming aangenomen.

Op de ontwerp-landsverordening tot regeling van het Middelbaar Onderwijs komen wij later terug.

TOM POES EN DE ZEESLANG

..Een boete?" riep heer Ollie. „Je gaat te ver, man! Je kunt ..geen boete geven omdat ik een zeeslang gevangen heb! Dat ..ist erg flink van me! Deze heer hier had het over een doc..titel! Dat is wat anders! Je bent een zure ambtenaar en an..s niet! Boete voor Wal Rus omdat hij schipbreuk heeft gele..n en boete voor mij, omdat ik een zeeslang heb gevangen! ..eet je wel, dat je tegen een heer, een Bommel, spreekt? Ik heb ..nnissen in de hoogste kringen en ik zal je een duw laten ..ven!"

„Ik moet U arresteren!" merkte de havenmeester verbolgen.

„Belediging van een betrouwbare ambtenaar in functie!"

„Dat wordt een aardig berichtje!" mompelde Argus, ijverig ..schrijvend.

„Hihihi! Wat een grapjas!" giechelde Wammes Waggel. „Wat enig! Wat leukjes!"

„Jij bent een sukkel!" snauwde Wal Rus kwaad naar voren tredend.

„Enig! Leukjes! Havengeld! Sleeploon! Boete! Belastingen! Landrotten meneer! Overgehaalde landrotten! Dit is geen leven! Ik ga terug naar het eiland van die troll".

„Maakt U gereed!" zei de havenmeester, zijn pet in het model duwend.

„We gaan naar het politiebureau en jullie tweeën gaan achter de tralies! Zeeslangen invoeren alsof het niets is!"

„Dit loopt mis!" dacht Tom Poes. „Er moet iets gedaan worden!"

ARUBA

EMAN PROTESTEERT TEGEN „ABRACADABRA-BRIEF".

's-Gravenhage — De leider van de A.V.P., de heer Henny Eman, zond heden het volgende telegram aan de voorzitter van de Eerste Kamer:

„Zacht uitgedrukt heeft de Abracadabra-brief van de Democratische Partij een onverkwikkelijke inhoud; bovendien is hij voor deze bevolking beledigend, waar hij zegt, dat, als Aruba werkelijk zich afscheidt, zakt zijn bestuur morgen in elkaar, zijn overmorgen de oliemaatschappijen daar verdwenen en eten over een week de geiten de droge grasssprietjes tussen wat eens winkelpuien waren in de Nassaustraat. Hun aanmatigende voorstelling van zaken, dat zij onze vroedvaderen zijn, die wij door scheiding zullen verliezen, is bespottelijk, immers scheiden van Curaçao is nog geen scheiden van Holland en mochten wij vroedvaderen nodig hebben, zal onze weldoener de „Groene Amsterdammer" ons dan eerlijke raadgevers in Holland aanbevelen. De K.V.P. kan gerust zeggen, dat ik niet wens voor Aruba de huidige Staten der Nederlandse Antillen, dan voorlopig, Aruba wil algehele afscheiding ,desnoods een federatief verband met een klein overkoepelend lichaam. De regering is niet gemachtigd voor ons te zeggen, dat wij niet in overleg willen treden over 10-8. Verzoeke nogmaals 12-8 niet te bekrachtigen".

ARUBAANSE MILITAIREN GECONSIGNEERD.

In verband met een cantinekwestie, naar verluidt werd het militaire kamp op Savoneta geconsigneerd.

Wij willen natuurlijk niet in de disciplinaire aangelegenheden van het leger treden, maar in deze tijd, waarin de heersende oorlogspsychose zo makkelijk onrust onder de bevolking wekt, dienen dergelijke maatregelen toch wel met de uiterste omzichtigheid te worden toegepast.

CURACAO

HET CONCEAT TEN BATE VAN DE BOVENWINDEN.

Donderdag zal — zoals reeds aangekondigd — het Philharmonisch Orkest een concert in Roxy geven, waarvan de baten bestemd zijn voor de slachtoffers van de orkaanramp op de Bovenwinden. Als gastspeler zal optreden een der grootste cellisten van deze tijd Adolfo Odnoposoff.

Adolfo Odnoposoff werd geboren in Buenos Aires in 1917 en reeds op de jeugdige leeftijd van vijf jaar begon hij met zijn muziekstudies. Jarenlang studeerde hij in Europa, waaronder ook bij de beroemde school van Pablo Casals. Jarenlang gaf hij concerten over geheel de wereld — in Zuid Amerika alleen al meer dan 300 —, waarvan velen onder leiding van beroemde orkestdirigenten. Ook in New York behaalde hij belangrijke successen.

Het is wel bijzonder gelukkig, dat de heer R. Boskaljon voor deze concertavond Odnoposoff bereid vond op te treden. Het is te hopen, dat het publiek in zeer grote getale opkome om te genieten van dit muzikaal festijn en dat de Bovenwindse slachtoffers daarnevens flink worde geholpen.

Houdt Uw Donderdagavond vrij en ziet voor verdere bijzonderheden naar de desbetreffende advertentie.

IN HET KORT.

— In het Kort is vandaag erg kort. De recherche had niets en de verkeerspolitie meldde slechts zes verkeersovertredingen en het feit, dat ze aan het verhuizen zijn. — Hoe warm het gisteren was kunnen we U echter wel mededelen. Maximum 33.0° C (91.4° F), minimum 27.5° C (81.5 F).

SYNAGOGEDIENSTEN

Synagoge „Mikve Israël", Columbusstraat: Vrijdag, 15 September te 6.15 n.m. Avonddienst van Sjabbat — Na afloop Kidoesj (Sabbatwijding).

Zaterdag, 16 September te 8.30 v.m. Ochtenddienst — Schriftlezing: Deuteronomium 31 en Hosea 14; te 6.30 n.m. Avondgebed van de uitgaande Sabbat met grote Selichot (verzoeningsgebeden).

Zondag, 17 September te 10 uur v.m. Gebeden op de oude Irs. begraafplaats.

K.V.P.-GELUIDEN TE MONTAGNA.

In de keurige koraal van den heer Jansen op Seroe Grandi stond gisteravond de K.V.P.-loudspeaker opgesteld en velen maakten van de gastvrijheid, hun door de heer Jansen geboden, gebruik om te komen luisteren naar wat de KVP-propagandisten te vertellen hadden. Het was er opvallend rustig en het gehoor was aandachtig, hetgeen wel een beetje raadselachtig is voor een plaats waar volgens zeggen van propagandisten van een tegenpartij slechts 5 mensen behoren tot de Katholieke Volkspartij. Hoe dan ook: de KVP heeft haar tegenpartij maar in de waan gelaten. De vergadering stond onder leiding van de President der KVP, *de heer D. L. Capriles*, terwijl voorts voor het voetlicht traden: *de heer P. Lauffer, Mevr. A Henriquez-Con, de Weleerw. Pater Th. H. Willers, O.P., Mej. R. Panneflek en de heer M. Pinedo.*

Een greep uit de onderwerpen: de jongste telegrammenregen in Holland in verband met 8-8; het door de C.O.P. voorgestelde telegram, door vier Curaçaose partijen te ondertekenen om aan te dringen op 12-8, hetwelk door de leider der NVP nog steeds bestudeerd wordt; het huidige kabinet van slechts 5 heren na vier maanden wachten zonder dat een rasecht Curaçaoënaar er in zitting heeft; het KVP-request aan de Eerste Kamer n.a.v. de zetelwijziging; onze strijd voor een goede en rechtvaardige zaak; eendracht maakt kracht; de aanwezigheid van de grote maatschappijen op ons eiland is gebaseerd op een stabiele regeringsvorm, hier tot nu toe aangetroffen: de noodzakelijkheid van een Katholieke Partij aangetoond uit het katholieke karakter van het Curaçaose Volk.

Om 10.45 werd deze goedbezochte vergadering gesloten met het zingen van het Wilhelmus en het teken des Kruises.

Departement van Onderwijs en Volksontwikkeling.

Gouvernements-Leergangen Latijn en Grieks.

(Opleiding diploma's toegang gevende tot examen aan de Nederlandse Universiteiten en algemene ontwikkeling).

Gelegenheid tot inschrijving van leerlingen en inlichtingen voor de cursus voor beginnenden op Dinsdag 19 September 1950 om 17.15 uur in de Wilhelminaschool en voor vergevorderden op Zaterdag 19 September 1950 om 17.00 uur ten huize van de leidster Mevr. Dr. E. M. Fraenkel—van Nieuwstraten, Pietermaai 53, of bij het Departement van Onderwijs en Volksontwikkeling, Johan van Walbeeckplein.

Heden overleed na een langdurig en geduldig gedragen lijden, gesterkt door de genademiddelen van de H. Kerk onze beminde dochter, zuster en tante

Maria Regina Sprockel.

De teraardebestelling zal plaats vinden op het R.K. Kerkhof van Pietermaai.

Samenkomst te Penstraat 67 om half vijf.

fam. Jules Sprockel-Abad — fam. Tirso Sprockel-Dudar

fam. Joop v. Laere-Sprockel — fam. Cor Sprockel-Pop

Lygia Sprockel — fam. Winfred Sprockel-Hermans

fam. Joop Sprockel-Jeanson — Humphrey Sprockel

Sybil Sprockel — fam. Abbad — fam. E. Rozendaal-Abbad — fam J. Wagner-Abbad — fam. S. Abbad-Penón.

Staten verontwaardigd over houding bestuur

Begrotings budget is een wasse neus

Het zal het Bestuur wel niet verwonderen te vernemen, dat de verbazing en de ontsteltenis, bij het leven van de Nota in verontwaardiging overgingen, aangezien thans erkend moet worden, dat het sinds jaren het budgetrecht der Staten tot een wassen neus heeft gemaakt en dit lichaam bij meer dan één gelegenheid in de waan heeft gelaten, dat de begroting met een batig saldo sloot, terwijl thans blijkt dat er eigenlijk belangrijke tekorten waren.

De Staten vragen zich af, hoe het mogelijk is, dat het Bestuur de toestand heeft kunnen tolereren, dat uitgaven, die over de begroting hadden behoren te lopen, eenvoudig aan de controle werden onttrokken door deze te boeken op de Rekening met Derden. Met een dergelijke handelwijze heeft het Bestuur zich schuldig gemaakt aan handelingen, die in strijd met de wet zijn, immers paragraaf 4 van het Comptabiliteitsbesluit geeft duidelijk, aan wat onder een rekening met derden dient te worden verstaan en welke verrichtingen daarop mogen plaats hebben.

Hierdoor vallen zeer zeker niet die, welke het Bestuur thans blijkt te hebben gedaan.

Enkele leden merkten op, dat het in dit verband niet juist is te spreken van „het Bestuur", doch dat dient te worden gesproken van „de Gouverneur", daar in de jaren, waarover het thans gaat, niemand anders dan de Gouverneur verantwoordelijk was. (de heer Gomez en c.s. — red)

De vraag dringt zich bij de eerst aan het woord geweest zijnde leden op, wie opdracht heeft gegeven tot deze handelwijze, alsook of de Accountantsdienst en de Algemene Rekenkamer zich met deze wijze van verantwoording hebben verenigd en of nimmer in verslagen van deze lichamen de aandacht daarop werd gevestigd en zo ja, of het Bestuur deze verslagen dan zou willen overleggen. De reeds eerder aan het woord geweest zijnde leden, die van oordeel waren, dat in dezen gesproken dient te worden van „de Gouverneur", gaven op grond van dit standpunt te kennen het stellen van deze vragen overbodig te achten.

Gaarne zou worden vernomen, op welke wijze deze aangelegenheid onder de aandacht van het College is gebracht, wie dat heeft gedaan en of dit niet reeds eerder aan het Bestuur bekend was, daar het een kwestie betreft, die reeds over jaren loopt.

Het werd betreurd, dat het Bestuur eerst „na ampele beschouwing" tot de slotsom moest komen, dat het een eis was deze aangelegenheid thans met de meeste spoed bij de Staten aan de orde te stellen, zoals het eveneens werd bejammerd, dat door de gesignaleerde onwettige handelingen zowel de begroting 1950 als die van 1951 uit hun evenwicht gehaald worden, waardoor noodzakelijke voorzieningen achterwege zullen moeten blijven.

Het Bestuur vraagt ten onrechte een crediet aan ter dekking van het koersverlies, dat de Postspaarbank geleden heeft tengevolge van de devaluatie van de Nederlandse gulden.

In de eerste plaats betreft het hier geen werkelijk doch een boekverlies. Bovendien bepaalt de verordening tot het oprichten van een Postspaarbank in het geheel niet, dat het gouvernement een dergelijk verlies voor zijn rekening dient te nemen. Het gouvernement waarborgt slechts de teruggave der inlagen en de betaling der daarvoor verschuldigde renten.

Een eventuele winst op de koers gaat toch ook niet naar het gouvernement.

Algemeen Bouwfonds.

Jaar op jaar hebben de Staten gezegd, dat niet van een Algemeen Bouwfonds gesproken kon worden. De betrekkelijke landsverordening, die de oprichting van dit fonds beoogde, vormt nog steeds een punt van overleg tussen Bestuur en Staten.

Jaar op jaar is verlies op de volkswoningen geleden, zodat de vraag is op welke wijze het Bestuur zich had voorgesteld dit verlies bij een instelling van een Bouwfonds te verwerken. Tevens blijkt, dat deze uitgaven buiten de begroting zijn gehouden om thans, na vijf jaar, met het gehele tekort te komen.

Wie heeft opdracht gegeven tot deze handelwijze?

Niettegenstaande het Bestuur zelf spreekt van „het fonds in oprichting", betoogt het verderop, dat leningen tot een gezamenlijk bedrag van *f*. 10.000.000,— „in het fonds" zijn gestort en dat aan kapitaalsuitgaven een bedrag van *f*. 10.239.000,— is uitgegeven, zodat dus een bedrag van *f*. 239.000,— „overtrokken" is. Gevraagd werd, wat het Bestuur hiermee bedoelt. Deze „overtrekking", zo merkt het Bestuur verder op, wordt goeddeels veroorzaakt, doordat enkele grondaankopen geheel ten laste van het fonds zijn gebleven, terwijl die gronden nog niet allemaal voor de volkswoningbouw zijn aangewend. De logica in deze redenering ontgaat de Staten ten enenmale. Afgezien daarvan achten zij het onaanvaardbaar, dat meer uitgegeven is dan gelden door middel van leningen verstrekt zijn. Het is niet duidelijk, hoe het Bestuur denkt dit bedrag, dat men z.g. „overtrokken" heeft, ten laste van de begroting te brengen.

Hoe is het mogelijk, dat het gouvernement gelden ten behoeve van de Volkswoningbouw leent en in een onder-onsje de huren zo laag stelt, dat jaarlijks een groot bedrag met de gelden van de gemeenschap bijgepast moet worden? Naar vernomen zijn er vele volkswoningen aan vreemdelingen gegeven, hetgeen vooral op Aruba het geval moet zijn.

Naar aanleiding hiervan wensten vele leden op te merken, dat iedere vreemdeling, alvorens te worden toegelaten, volgens voorschrift van de P.G. aan de daartoe aangewezen instantie moet bewijzen, dat hij behoorlijke huisvesting heeft voor zichzelf en eventueel zijn gezin.

Gaarne zou worden vernomen, hoeveel woningen op Curaçao en Aruba aan vreemdelingen zijn verhuurd.

Voedselvoorziening.

Blijkens de toelichting is het bedrag van *f*. 506.000,— ten voordele van de begroting 1945 gebracht, zijnde de opbrengst van levensmiddelen, door het Voedselvoorzieningsbureau verkocht in de jaren 1940-1942.

Gevraagd werd, of dit bedrag de winst uitmaakte en zo niet, wat dan de inkoop en wat de verkoopsprijs was. In dezelfde maand, moest het verlies van voormeld bureau over 1944 nog verantwoord worden. Gevraagd werd, op welke wijze dit verlies werd geleden en waarom dit dan niet verantwoord is op de begrotingen 1945 en 1946, alsook wat er gebeurt is met het verlies c.q. de winst over 1943.

Surplusgoederen.

Met verbazing namen de Staten kennis van de opmerking, dat „Tot deze laatste de onbruikbare goederen (behoorden) en voorts, vanzelfsprekend de vliegvelden, wegen riolering, e.d., welke eveneens voor de door de Amerikanen geschatte waarde in de koop waren begrepen".

In het bijzonder trok het woord „vanzelfsprekend" de aandacht. Immers, bij de in October en November 1946 gehouden besprekingen met de Directeur van DOW. en de daarbij overgelegde lijsten betreffende de aankoop van Amerikaanse surplusgoederen, is nimmer de aankoop van vliegvelden Hato en Dakota ter sprake gebracht, waarmee, zoals bedragen van niet minder dan *f*. 346.412,77, respectievelijk *f*. 134.901.07, gemoeid blijken te zijn.

Er was trouwens meer in deze afrekening, dat niet klopt en waaromtrent nadere toelichting gevraagd werd.

Teneinde de verschillende uitgaven te kunnen dekken, acht het Bestuur het nodig o.m. het Reservefonds tot een bedrag van *f*. 307.000,— aan te spreken.

De Staten hebben ernstig bezwaar tegen de wijze, waarop het Bestuur met de gelden uit dit fonds omspringt.

In de loop der jaren zijn herhaaldelijk bedragen in het Reservefonds gestort met een speciale bestemming, veelal, omdat het niet mogelijk bleek de credieten, die in een bepaald jaar voor een bepaald doel op de begroting waren gebracht, nog in datzelfde jaar ten volle te verwerke[n]. het geheel of gedeeltelijk nemen van dergelijke cre[dieten] werd dan ook steeds aange[...] dat zij in het Reservefonds [wer]den gestort met een bepaa[lde] stemming. Wanneer dan i[n] volgend jaar gelden voor d[it] de doel werden opgebracht daartegenover een ont[trekking] moeten staan ten bedrage v[an het] bedrag, dat het jaar tevore[n] dat speciale doel in het Re[serve]fonds was gestort. Het Be[stuur] heeft deze handelswijze n[iet] volgd, doch een verzamelpo[st] der de ontvangsten opgel[egd] als gevolg waarvan geen overzicht van het verloop v[an het] fonds verkregen kan worde[n].

Om deze reden wensten d[e leden] ten het een gedetailleerde [speci]ficatie van de oprichting v[an het] fonds.

Mac Arthur was toeschouwer bij de schranderste zet van de oorlog.

Korea. — Generaal MacArthur was zelf aanwezig op een van de 260 schepen, die aan de operatie bij Intsjon deelnemen en zeven naties vertegenwoordigen. Intsjon is na Poesan de grootste diepe haven van Korea.

De Amerikaanse mariniers, die Intsjon innamen, zijn de stad reeds 1½ km voorbij, op weg naar Seoel, de voormalige Zuid-Koreaanse hoofdstad en het hart van het door de Noordelijken bezette gebied. In de avonduren bestormden de Amerikaanse mariniers met stormladders de hoge zeewering in het hart van Intsjon. MacArthur die aldus een stoutmoedige poging doet om de oorlog te beëindigen, overzag van de brug van zijn schip de golven landingsvaartuigen, die vol manschappen op de havenstad afstevenden. Door de vele mijnen aan de kust was de landing slechts mogelijk bij vloed, wanneer de zeespiegel tien meter stijgt. Dit maakt de operatie tot de gevaarlijkste, door schepen en vliegtuigen op de kustinstallaties van Intsjon werd pas gestaakt 15 seconden voordat de eerste mariniers aan wal gingen.

Volgens een communiqué van MacArthur verloopt de operatie met de regelmaat van een uurwerk. In drie andere landingen veroverden de Zuid-Koreanen Jongdok aan de Oostkust, vestigden een bruggehoofd vlak ten Noorden van Pohang en veroverden Koesan aan de Westkust halverwege Seoel en de Zuidkust. De Zuid-Koreanen veroverden voorts Angangni 15 km. ten Zuidwesten van Pohang.

— Radio-Moskou meldt het overlijden van Prokop Majorof, plaatsvervangend premier van de Russische federale socialistische republiek, de grootste van de Sovjet-Unie.

Ons feuilleton

Mysterie B- 29

De planken kraakten geweldig onder zijn voeten; er lag geen kleed op de vloer. De baronet wachtte, tot er weer een bliksemstraal kwam en keek toen vlug om zich heen. Tot zijn verbazing zag hij, dat drie zijde van de ruimte geen een opening, of welke onderbreking ook, vertoonden. Alleen aan de vierde kant zag hij een smalle opening, waardoorheen hij de onderste treden van een trap kon zien.

Een andere deur was er niet, en dat verbaasde hem vooral, omdat hij zich herinnerde, buiten gezien te hebben, dat er toch wel degelijk vertrekken lagen, aan weerszijden der hall. Op de tast ging hij de ruimte nog eens rond, met zijn vingers de wanden onderzoekend, maar er was niets te vinden.

Toen bleef hij in het midden van de hall staan en keek naar de ingang van de trap. De situatie was werkelijk merkwaardig.

Hij was opgeroepen voor een afspraak, maar hij had geen één detail gekregen, wat toch ongewoon was.

Aangezien hij ook nergens een geluid vandaan hoorde komen, wist hij bovendien zeker, dat nog niemand van de hele bende aanwezig was. Of zij later of niet zouden komen, kon hij slechts gissen.

De baronet wist ook, dat de Squid zich niet zou vertonen vóór dat de bende in haar geheel aanwezig was.

Hij begon er diep over na te denken. Het feit, dat hij de enige opgeroepene zou zijn, wees op iets buitengewoons en hij poogde zich te herinneren, of hij soms iets verkeerd gedaan had.

Of was het alleen maar de bedoeling, dat hij het eerst zou komen?

Mogelijk, maar dan....

Op dit ogenblik kreeg hij plotseling de onaangename gewaarwording van gadegeslagen te worden. Dat gevoel kwam zo snel over hem, dat hij zich omkeerde, en de duisternis trachtte te doorboren, maar hij zag niets.

Hij kon het idee evenwel niet opzij zetten.

Er liep een rilling langs zijn rug, en hij bemerkte, dat hij zijn adem inhield, om scherper te kunnen zien en horen.

Hij beet op zijn lip. Dit was belachelijk en.... wat was dat?

Hij moest lachen toen hij bemerkte, alleen voor een gekraak bij de deur geschrokken te zijn.

Hij ging er op af en stak zijn hand uit naar de kruk maar die kon hij niet vinden.

Voorzichtig trad hij weer terug. De muur voor hem was één glad geheel, zonder deur.

Hij verwenste de buitengewoon moderne architect, die voor zo'n spelletje verantwoordelijk was, en direct werd hij zich zeer bewust gadegeslagen te worden.

„Wie is daar?" vroeg hij, met het onbeschaafde accent van de boef.

„Deze kant op, Jerry!"

Bliksemsnel keerde hij zich naar rechts en zag toen, dat een gedeelte van de wand, ter breedte van de gewone deur, geopend was, er brandde licht, en in de opening stond de Squid.

„Ik had even een vermoeden, dat jij het soms niet was", zei hij. „Ik dacht er zelfs aan om eerst te schieten en dan te informeren."

Hij trad achteruit en beduidde Jerry, hem te volgen. „Bewaar me, je laat me schrikken", zei sir Marcus hees, terwijl hij het drempel overstapte.

„Deze soort archietectuur is werkelijk een tikje verwarrend," gaf de Squid toe, en sloot toen de deur.

Toen die dicht was, bleef sir Marcus ernaar staan kijken.

In het midden, ter hoogte van het oog, stak een kleine houten stop uit en sir Marcus trok die eruit, waardoor een klein gaatje zichtbaar werd.

„Dat behoort niet tot de architectuur, ervan," zei de Squid, „maar toch wel knap gedaan, wat?"

„O, dus zó zat je me aan te staren? Dat is een goed huis dunkt me."

„Ja, nogal" zei den Squid. „Het zit vol verrassingen, Jerry."

Sir Marcus merkte die spottende toon wel op en vroeg zich af, voor wie die verrassingen zouden bestemd zijn."

De kamer, waar hij zich nu in bevond was klein en zonder vensters, alleen verlicht door een studeerlamp, die op de tafel in het midden stond. De vloer was goed onderhouden en hier en daar lagen er zware blauwe kleedjes op.

Aan de muur hingen een paar goede schilderijen.

Aan weerszijden van een grote lege haard stonden gemakkelijke leunstoelen, en aan de tafel waren eveneens twee stoelen bijgeschoven.

Bij de lamp stonden nog glazen whisky, en een soda-siphon.

„Knusjes, niewaar?" zei sir Marcus, liet zich toen in een van de stoelen, bij de tafel vallen en keek naar een dictagraph, die op een klein tafeltje stond.

„Gemak vóór alles, Jerry," antwoordde de Squid, en nam een stoel tegenover de baronet. „Ik heb een groot gedeelte van mij leven besteed aan het verwoesten van anderer leven om het mijne te beveiligen."

„Dat is een hele mondvol," zei sir Marcus, nog altijd met zijn blik op de dictagraph. „Waar zijn de anderen?"

„Ik denk, dat zij elk voor zich genieten van de huiselijke haard" zei de Squid vriendelijk.

„Wat bedoel je daarmee?" vroeg de ander en zijn bloed begon sneller door zijn aderen te kloppen.

„O, het heeft niets bepaalds met onze ontmoeting te maken," stelde de Squid hem gerust, „Ik heb je hier laten komen, Jerry, om een paar noodzakelijke regelingen te treffen".

Toen hij in die koude, half dichtgeknepen ogen keek, bemerkte sir Marcus, dat zijn vermoedens vastere vorm begonnen aan te nemen. Maar het spel moest tot het einde toe gespeeld worden.

„Noodzakelijk, voor wie?" vroeg hij.

„Neem een sigaret," zei de ander, „en laten we zeggen, dat de omstandigheden die regelingen noodzakelijk maken".

Sir Marcus nam een sigaret en stak die op.

„Wat voor 'n omstandigheden?" vroeg hij laconiek.

De Squid keek hem peinzend aan.

„De laatste tijd," zei hij „ben je een beetje onnadenkend geworden. Bijvoorbeeld. heb je, trots al mijn bevelen, iets bij je, wat de slechte snit van je jas nog erger doet opvallen".

Zijn ogen flikkerden kwaadaardig.

„Houd je handen boven de tafel!" snauwde hij plotseling. „Vervolgens", ging de Squid verder, „volgens inlichtingen die ik van een der talrijke bronnen, die tot mijn dienst staan heb ontvangen, heb je onlangs nauwe verstandhouding aangegaan, met mijn vriend, de Commissaris van Politie".

Sir Marcus schrok. Trots het feit, dat hij voorbereid was op dergelijk ongeluk, verrastte hem de verklaring toch.

„Ik wou dat ik daar alleen maar een vriendschappelijk bezoek in zou behoeven te zien, waar over-en-weer een paar vriendelijke woordjes gewisseld werden, maar ik vrees ten zeerste, dat ik in dit, mijn optimisme teleurgesteld zal worden".

Hij zweeg en schudde het hoofd.

„Wat nou?" zei sir Marcus krijgszuchtig, „wat bedoel je nou eigenlijk, Squid? Ik heb met niemand gepraat. Je zoekt het veel te ver".

De Squid zuchtte.